

Cât de greu se face reformă într-o companie de stat?

Bogdan Glăvan

Într-un articol publicat sâmbătă 16 mai 2020 în cotidianul dvs. (Consilierul lui Orban, acuzat că distruge o instituție cu proiecte de sute de milioane de dolari: "A călcat pe cadavre să ajungă șef" <https://www.libertatea.ro/stiri/consilier-orban-bogdan-glavan-pnl-3000032>) mi se aduc numeroase acuze pentru modul în care m-am implicat în administrarea Fondului Român de Contragarantare. În rândurile de mai jos explic de ce acuzațiile sunt nefondate.

În ceea ce privește acuzația că nu aș avea experiență pentru funcția de director al FRC

CV-ul meu este public, iar experiența mea profesională este în bună măsură cunoscută datorită implicării civice manifestate de circa 15 ani. Cum se poate îndoii cineva că un profesor universitar care a predat discipline din domeniul financiar bancar, la nivel de masterat, nu posedă totuși experiență în acest domeniu? Printre studenții mei s-au aflat numeroși profesioniști din bănci; deci eu am fost capabil să îi învăț pe ei tainele creditului și ale instrumentelor de finanțare, dar nu mă calific pentru meseria ca atare? Este ridicol.

În ce sens ar putea fi nepotrivit pentru aceasta poziție? Într-adevăr, nu mă pricep să mă lăfăi pe banii statului, doar am o carieră de peste 20 de ani în sectorul privat. Nu mă pricep să risipesc banii contribuabililor, după care să merg la guvern și să cer recapitalizarea societății, adică mai mulți bani din taxele plătite de cetățeni, așa cum a procedat conducerea anterioară, care mă critică astăzi. Și nici să îmi dau mie însumi contracte (în speță, garanții de stat) – așa cum mi-a spus nonșalant directorul Direcției Contragarantare, că a accesat un credit bancar și a obținut ulterior de la FRC o garanție de stat. Dar în acest sens se vor pronunța organele specializate ale statului.

În ceea ce privește preluarea mandatului de director

Am acceptat mandatul de director în conformitate cu prevederile art. 64² din OUG 109/2011. În cazul în care un post de director este vacant, „Consiliul de Supraveghere poate desemna un director provizoriu până la finalizarea procedurii de selecție”. Așadar suntem în afara procedurii de concurs. Nu am obținut, deci, mandatul de director prin concurs, tocmai fiindcă e vorba de un mandat provizoriu.

Publicului i se induce ideea greșită că, în cazul desemnării unui director provizoriu, se dă anunț la ziar, se stabilește o perioadă de înscrieri și, la final, dintre candidații înscriși se selectează unul. Așa ar sta lucrurile, într-adevăr, dacă ar fi vorba de procedura de selecție prevăzută de lege pentru desemnarea unui director cu mandat plin, de 4 ani. Însă în cazul numirii unui director provizoriu, Consiliul de Supraveghere își îndeplinește acest rol fără formalități complicate.

La fel au stat lucrurile și în cazul persoanei care astăzi mă acuză că m-am amestecat într-un fel sau altul în această procedură: nici ea nu a obținut mandatul de director provizoriu prin concurs. Este o ipocrizie și o dezinformare să pretinzi că în cazul Glăvan legea se aplică altfel decât în alte situații – de fapt, legea este valabilă la fel pentru toți.

În acest context, am vrut să văd contractul de mandat, ca să știu ce îmi asum dacă zic “Da”. Din funcția de președinte al Consiliului de Supraveghere aflasem că în contractele de mandat ale directorilor erau clauze de despăgubire în cazul în care aceștia erau revocați din funcție. Mi s-a părut aberant ca într-un contract provizoriu de 4 luni de zile să fie inserată o asemenea clauză. Inclusiv d-na Surcel avea un asemenea contract privilegiat. Prima mea dorință a fost eliminarea acestor clauze, astfel încât contractul meu este curat și dacă mandatul încredințat este revocat înainte de termen, atunci societatea nu trebuie să îmi plătească nimic. Am simțit de la bun început că această inițiativă a deranjat – am stricat tradiția păguboasă pentru societate. Sunt acuzat de comiterea unei ilegalități fiindcă am dat dovadă de loialitate față de interesele societății și ale statului român?! Unii sunt disperați să își conserve privilegiile, ceea ce eu nu pot accepta.

Si pentru că vorbim de privilegii - prin contract, directorii beneficiază de mașină de serviciu. Prima inițiativă a d-nei Surcel după constituirea noului Directorat a fost să schimbe mașina. Anterior folosisse o altă mașină, dar acum a dorit să o schimbe cu una mai bună. Așa s-a și întâmplat. În schimb, în primele două luni, eu am utilizat mașină personală în interes de serviciu. De asemenea, directorii beneficiază de un telefon de lux – dar am decis să utilizez în continuare telefonul personal. Tocmai eu sunt acuzat că manifest o lăcomie tipică unui animal sălbatic? Cred că cei care mă calomniază ar trebui să se uite în oglindă. Curtea de Conturi a arătat foarte clar cum s-au prăduit banii societății.

În ceea ce privește reorganizarea instituției

Nevoia reorganizării s-a născut din constatarea că organizarea anterioară era deficitară. E nevoie doar să citești cu atenție câteva legi ca să vezi că lucrurile nu erau în regulă. Pentru cititorii dvs. aș menționa însă un aspect particular, care nu are cum să nu îți ridice semne de întrebare. Raportul funcției de conducere/funcției de execuție era foarte mic. La fosta Direcție Contragarantare, erau 5 posturi de conducere (din care 2 directori) și 12 de execuție (în realitate doar 10, fiindcă două posturi erau vacante). Deci, 5 șefi, peste 10 subalterni. Un document era întocmit de o persoană, apoi era verificat de șeful de serviciu, apoi era aprobat de cei doi directori ai direcției. Înțelegeți, sper, că cei care protestează pentru desființarea Direcției protestează, de fapt, pentru pierderea propriei sinecure.

Un alt exemplu, angajarea unor persoane „pe hârtie”, cu atribuții inutile: un pensionar care primea un salariu de aproape 13000 lei net. Nu cred că așa trebuie cheltuiți banii statului.

O alta neregulă descoperita de Curtea de Conturi: la contabilitate lucra o singură persoană, care se verifica pe ea însăși. De peste 2 ani instituția funcționa fără director economic. Am remediat acest lucru, angajând pe cineva prin concurs.

Concursurile de angajare

Sunt acuzat că am organizat concursuri pentru a aduce în companie „oamenii mei”. În realitate, am organizat concursuri pentru a rezolva neregulile găsite de Curtea de Conturi și pentru a pregăti instituția pentru provocările viitorului imediat. Când am cerut postarea anunțurilor de angajare pe site-uri de profil, mi s-a răspuns cu mirare că acest lucru nu s-a întâmplat niciodată! Ei bine, în

acest caz, deși derulată într-un timp scurt, selecția s-a făcut printr-o competiție autentică. De exemplu, pentru postul de director economic, am avut 4 concurenți, dintre care 3 care proveneau din mediul privat, cu studii de specialitate (audit, finanțe, contabilitate) în străinătate și o experiență solidă în companii și afaceri internaționale. Alt exemplu, pentru un post de execuție tot la Direcția Economică, unde am avut nevoie urgent de un salariat, am angajat part-time și pe durată determinată un expert contabil cu vastă experiență. Va exemplific cu o altă situație: la un concurs s-a înscris un singur candidat; comisia a considerat că nu îndeplinește un înalt nivel de expertiză și ca atare a fost respins. Ce dovadă mai bună că angajările s-au făcut pe criteriile de competență?! Trăgând linie, sunt mândru că am reușit să completez posturile esențiale cu oameni cu un nivel înalt de calificare.

Măsuri de securitate anti-epidemie

Am întreprins toate măsurile necesare pentru a proteja angajații de epidemie, asigurând respectarea cu totul a normelor legale. Dovada că măsurile de distanțare socială au funcționat este faptul că din ancheta epidemiologică nu au fost descoperiți alți angajați contactați direcți cu cele două cazuri. Nu există certitudinea că doamna Surcel s-ar fi infectat de la cele două angajate în relațiile de muncă.

Am fost acuzat că nu am închis instituția, însă o astfel de măsură este contrară atât principiilor de funcționare ale unei societăți cât și măsurilor oficiale stabilite pentru combaterea pandemiei. Avem un plan de continuitate, am implementat activitatea de acasă. La fel ca toate instituțiile din țară. Este modalitatea prin care asigurăm funcționarea societății, chiar și în această perioadă dificilă. Și am funcționat: am emis contragaranții, am făcut plăți, pe scurt, activitatea s-a desfasurat în parametri normali.

O ultimă observație

În articolul din publicația dvs. anumite persoane au pronunțat calomnii și referiri indecente la viața privată, pe care nu vreau să le comentez. Îmi rezerv dreptul legal de a mă apăra corespunzător.